

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25692/2023
29.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Марковић, адвокат из ..., против тужених „Комерцијална банка“ а.д. Београд (сада „НЛБ Комерцијална банка“ а.д.), чији је пуномоћник Иван Березлев, адвокат из ... и „TIM INDUSTRIEL STEEL“, д.о.о. са седиштем у Нишу, чији је пуномоћник Бисерка Лакићевић, адвокат из ..., ради заштите права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1649/2023 од 30.05.2023. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1649/2023 од 30.05.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 180/2021 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да тужени тужиоцу, на име новчане противвредности водоводне, канализационе и дренажне мреже постојеће на к.п. .../... КО ..., солидарно исплате износ од 17.543.884,33 динара, са законском затезном каматом почев од 23.12.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка и то туженој „Комерцијалној банци“ а.д, у износу од 389.500,00 динара, а туженом привредном друштву „TIM INDUSTRIEL STEEL“ д.о.о, у износу од 334.900,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1649/2023 од 30.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у целини, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени „НЛБ Комерцијална банка“ а.д. Београд и привредно друштво „ТМ INDUSTRIEL STEEL, д.о.о, су поднели одговоре на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, сходно одредби члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020 и 10/2023 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у другостепеном поступку нису учињене ни остале битне повреде одредаба ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је једини члан привредног друштва „Радијатор“ д.о.о. из Ниша и његов заступник. Овде тужена „Комерцијална банка“ а.д. Београд, је против „Радијатор“ д.о.о. из Ниша, покренула извршни поступак на основу менице као веродостојне исправе, ради наплате износа од 32.810.382,80 динара са каматом од 18.06.2014. године и трошкова, а решењем Привредног суда у Нишу Ив 1822/14 од 27.10.2014. године, дозвољено је предложено извршење на целокупној имовини извршног дужника. У том поступку је обављено вештачење вредности објеката и земљишта на к.п. .../... КО ..., према коме је вредност објеката број 3, 4 и 5 и земљишта око објекта на к.п. .../... износи 49.721.664,00 динара, при чему у обрачун вредности бунара, припадајуће бунарске кућице и септичке јаме нису ушли трошкови постављања разводних цеви за инсталацију водовода, канализације и атмосферске канализације у оквиру комплекса. Укупна вредност објекта број 6 (портирница, бунар са припадајућом опремом и кућицом и септичке јаме са две коморе) је 5.714.421,75 динара. Закључком од 23.12.2015. године, извршном повериоцу је додељена непокретност извршног дужника и то зграда број 3 (силос за пиљевину) са површином земљишта под зградом од 21 м², по цени од 191.500,85 динара; зграда број 4 (објекат трафо станица) са површином земљишта под зградом од 13 м², са опремом по цени од 432.204,26 динара; зграда број 5 (управна зграда), са површином земљишта испод зграде од 10,47 ари по цени од 9.719.364,60 динара и земљиште уз зграду објекат 74,46 ари по цени од 4.794.429,60 динара све уписано у ЛН ... КО ..., уз напомену да наведене цене представљају 30% од утврђене вредности непокретности. Тужени „ТМ INDUSTRIEL STEEL“ д.о.о. из Ниша, је у поступку извршења који је спроводио јавни извршитељ у предмету Ии 178/18 по закључку од 05.12.2019. године, којим су му додељене непокретности, стекао право својине на зградама број 1 и број 2, постојеће на к.п. бр.51/5. По закључку од 29.11.2019. године, извршни поверилац ББ је стекла право својине на уделу од 1438/9965 од к.п. .../... КО ..., од које је тужени „ТМ INDUSTRIEL STEEL“, д.о.о, по основу уговора о купопродаји овереног 10.06.2020. године пред јавним бележником купио наведени удео. У ЛН ... КО ..., уписана је парцела број 51, подброј 5, површине 9.965 м², као земљиште у грађевинском подручју и земљиште под зградом и другим објектом, површине 1036 м², а као имаоци права својине су уписани тужени „Комерцијална банка“ а.д. Београд са уделом од 8527/9965 и „ТМ INDUSTRIEL STEEL“, д.о.о. из Ниша, са уделом од 1438/9965. Према налазу вештака грађевинске струке вредност радова и материјала према главном пројекту спољашње водоводне и канализационе мреже износи 114.005,00 евра односно 13.387.584,34 динара, а допунским налазом, којим су урачунати радови на обезбеђивању од обрушавања и одвоз преостале земље са утоваром и транспортом, вредност је повећана за још 35.420 евра. По оцени вештака, спољашње инсталације нису саставни део постојећих објеката. За њих се ради посебан пројекат и уписује се у катастар непокретности као посебна целина. Тужени „ТМ INDUSTRIEL STEEL“, д.о.о. је по

закључку јавног извршитеља у државини хала 1 и 2 са целокупном инфраструктуром и у државини дела парцеле који је купљен од ББ и изводи радове на објектима са намером да обавља производњу, док тужена „Комерцијална банка“ не користи своје објекте, нити свој део парцеле.

Тужилац АА је у предмету Привредног суда у Нишу П 6904/2019, водио спор против „Радијатор“ д.о.о. из Ниша, и у том спору је пресудом донетом 13.11.2020. године, утврђено његово право својине на водоводној, канализационој и дренажној мрежи која се налази на к.п. бр. .../... КО ..., по основу изградње и одређено да ће му пресуда служити као основ за упис права својине у катастру водова, а тужени обавезан да му исплати износ од 4.000.000,00 динара на име грађевинских радова на припреми к.п. бр. .../... КО ..., са законском затезном каматом од 05.05.2007. године до исплате. Решењем РГЗ од 23.09.2021. године, дозвољен је упис спољног вода бр.1 и 2 на к.п. бр. .../... КО ... уз забележбу да су изграђени без дозволе, да власник није утврђен и да решење није коначно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев одбио, оценивши да су тужени своје право на објектима и парцели на којој се објекти налазе стекли законито, да на њиховој страни нема несавесног поступања, јер је тужилац тек накнадно стекао судску пресуду о свом праву својине на инсталацији уграђеној у парцелу и новчаној накнади, а није искористио своје законске могућности и овлашћења за заштиту својих права у вези улагања у изградњу спорних водова, па сам сноси ризик због неостваривања свог својинског права и новчаног потраживања, а није ни доказао да су тужени остварили корист у виду повећања њихове имовине на штету имовине тужиоца.

Другостепени суд је овакав закључак као правилан и на закону заснован прихватио, оценивши да утврђење права својине тужиоца на инсталацијама водоводне, канализационе и дренажне мреже не производи правно дејство према свима, већ само према „Радијатор“ д.о.о. који је тужен у поступку за утврђење права својине на њима, а право својине тужиоца није уписано у катастру водова код РГЗ СКН где је дозвољен упис спољног вода број 1 и 2 на к.п. бр. .../... КО ... уз забележбу да су изграђени без дозволе, да власник није утврђен и да решење није коначно. Осим тога, тужилац у моменту када су тужени стекли право својине на објектима и делу парцеле на коме су објекти изграђени није ни био ималац тих ствари, већ је њихов ималац било привредно друштво „Радијатор“ д.о.о, у чију корист је тужилац вршио инвестициона улагања у инсталацију, па евентуалну накнаду може потраживати само од овог правног лица.

Овакве закључке нижестепених судова као правилне и законите прихвата у свему и Врховни суд.

По оцени Врховног суда, пресуда Привредног суда у Нишу П 6904/2019 од 13.11.2020. године, којом је утврђено право својине овде тужиоца према туженом „Радијатор“ д.о.о. из Ниша, на водоводној, канализационој и дренажној мрежи која се налази на к.п. бр. .../... КО ... по основу изградње, не може производити правно дејство на овде тужене „Комерцијалну банку“ а.д. (сада „НЛБ Комерцијална банка“, а.д. Београд) и привредно друштво „ТИМ Industriel Steel“ д.о.о. Ово стога што је пресуда Привредног суда у Нишу донета у време када су тужени по спроведеним извршним поступцима против „Радијатор“ д.о.о. из Ниша, већ постали власници објеката на к. п. .../... КО ... и сувласници катастарске парцеле у коју је уграђена водоводна, канализациона и дренажна мрежа за потребе ових објеката, а тужени у поступку у коме је утврђено право тужиоца на инсталацији, нису учествовали, односно нису били обухваћени тужбом. У таквој ситуацији, ни пресуда којом је утврђено тужиочево право својине, супротно наводима ревизије, не може производити дејство према туженима,

већ, како су то правилно закључили нижестепени судови, само према привредном друштву које је било тужено у поступку за утврђење права својине на водоводним, канализационим и дренажним инсталацијама и у чију корист је тужилац извршио улагања у њихову изградњу.

На основу изложеног применом одредбе члана 414. ЗПП, донета је одлука као у ставу првом изреке.

Тужилац није успео у поступку ревизије, па сходно одредби члана 153. став 1. ЗПП, нема право на накнаду трошкова овог поступка, док по оцени Врховног суда трошкови одговора на ревизију тужених нису били нужни за вођење поступка по ревизији, те туженима сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП не припада право на накнаду тих трошкова, због чега је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић